

ΟΡΟΣΗΜΟ

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ

ΙΣΤΟΡΙΑ

12-06-2024

- A1.** Ορισμοί
Μακεδονική Επιτροπή: «Τον Ιανουάριου 1878... στρατιωτική δύναμη» σελ. 134-135
Συμφωνία Μουρνιών: «Οι διαπραγματεύσεις Βενιζέλου και Προστάτιδων Δυνάμεων, μετά το τελεσίγραφο προς τους επαναστάτες (2 Ιουλίου 1905), ήταν σκληρές και διήρκεσαν... Ελλάδα» σελ. 215
Σκωρίες: «Το 1866 άρχισε τις εργασίες της στο Λαύριο μια Γαλλοϊταλική εταιρεία (Σερπιέρι- Ρου) με στόχο... κατάλοιπα» σελ. 26
- A2.** $A \rightarrow \Lambda$
 $B \rightarrow \Lambda$
 $\Gamma \rightarrow \Lambda$
 $\Delta \rightarrow \Sigma$
 $E \rightarrow \Sigma$
- B1.** «Η Ελλάδα του Μεσοπολέμου (1919-1939)... μέσα στην καταστροφή» σελ. 52
- B2.** «Για την επίσημη έναρξη της νέας περιόδου της πολιτικής ζωής στην Κρήτη μετά την ομόφωνη έγκριση στα Χανιά του πρώτου ενωτικού ψηφίσματος (24 Σεπτεμβρίου 1908) σχηματίστηκε προσωρινή διακομματική κυβέρνηση. Η ελληνική κυβέρνηση ... απέκοψε τον ιστό της» σελ. 217-218
- Γ1.α.** «Μετά την υπογραφή της Σύμβασης Ανταλλαγής πληθυσμών...Αθηνών» (σχ. βιβλίο σελ. 161). Τα παραπάνω επιβεβαιώνονται από το κείμενο Α., που αναλύει την υπογραφή τόσο της Σύμβασης της Άγκυρας όσο και της Συμφωνίας των Αθηνών. Συγκεκριμένα, τον Ιούνιο του 1925 υπογράφεται η Σύμβαση της Άγκυρας γνωστή και ως Συμφωνία Εξηντάρη-Χαμδή Βέη, που όμως δεν εφαρμόστηκε. Έτσι, τον Δεκέμβριο του 1926 στην Αθήνα υπογράφεται η Συμφωνία των Αθηνών από τους Περικλή Αργυρόπουλο, υπουργό εξωτερικών Ελλάδας και τον Σουκρή Σαράτσογλου, Τούρκο αντιπρόσωπο της Μικτής Επιτροπής Ανταλλαγής. «Αυτές ρύθμιζαν τα επίμαχα θέματα...εδαφικού καθεστώτος μεταξύ δύο χωρών.» (σχ. βιβλίο σελ. 161). Ο στόχος του Ελευθέριου Βενιζέλου υλοποιείται μέσα από τη Συμφωνία των Αθηνών, καθώς η τελευταία προέβλεπε την εξαγορά των ανταλλάξιμων κτημάτων και ακινήτων περιουσιών Ελλάδας και Τουρκίας, εκτός των μουσουλμανικών κτημάτων της Δυτικής Θράκης και των ελληνικών της Κωνσταντινούπολης. Προβλεπόταν, ακόμη, πως οι δύο χώρες θα έπαιρναν κτήματα ίσης συνολικής αξίας, ενώ τόσο η ελληνική όσο και η τουρκική κυβέρνηση είχε την υποχρέωση να εξαλείψει οποιοδήποτε περιορισμό αφορούσε τα κτήματα που θα εξαγόραζε, για να τα δώσει στους ιδιοκτήτες τους. «Όμως, σε κάθε προσπάθεια προσέγγισης με την Τουρκία,

εμπόδιο στεκόταν η έντονα αρνητική στάση των προσφύγων» (σχ. βιβλίο σελ. 161).

- Γ1.β.** «Στις 10 Ιουνίου 1930 υπογράφηκε η Συμφωνία της Άγκυρας...οικονομικών υποχρεώσεων μεταξύ δύο χωρών.» (σχ. βιβλίο σελ. 161) Η Συμφωνία ολοκληρώθηκε στις 30 Οκτωβρίου του ίδιου έτους με το Σύμφωνο Φιλίας Ουδετερότητας και Διαιτησίας, στοιχείο που επιβεβαιώνεται από το κείμενο Β. Ειδικότερα, το Σύμφωνο αυτό όριζε ότι οι δύο χώρες, Ελλάδα και Τουρκία, απαγορευόταν να λαμβάνουν μέρος σε οποιοδήποτε οικονομικό ή πολιτικό συνασπισμό που ενδεχομένως θα στρεφόταν ενάντια στις δύο συμβαλλόμενες χώρες. Το Σύμφωνο συνοδευόταν κι από το Πρωτόκολλο για τον περιορισμό των ναυτικών εξοπλισμών, σύμφωνα με το οποίο οι κυβερνήσεις των δύο χωρών είχαν την υποχρέωση να ενημερώνουν η μία την άλλη για τυχόν παραγγελίες ναυτικού εξοπλισμού στο πλαίσιο μιας «φιλικής ανταλλαγής απόψεων», για να αποφευχθούν οι ανταγωνισμοί μεταξύ τους. Επιπλέον, το Σύμφωνο περιλάμβανε και τη Σύμβαση εμπορίου, εγκατάστασης και ναυτιλίας, όπως τονίζεται και στο κείμενο Β. Με την τελευταία αυτή Σύμβαση δόθηκε η δυνατότητα στους υπηκόους του καθενός από τα δύο κράτη να ταξιδεύουν ή να εγκαθίστανται (με κάποιους περιορισμούς) στο έδαφος του άλλου κράτους.

- Δ1.α.** Ενδεικτική εισαγωγή : «Όσο οι Έλληνες... της ηγεσίας της επανάστασης.» σελ. 60
«Όταν ο Δημήτριος... στα χέρια του» σελ.60-61. Το κείμενο Α συμπληρώνει την ιστορική γνώση, αναφέροντας ότι ο Υψηλάντης είχε ως στόχο τη δημιουργία ενός κράτους που θα περιλάμβανε όλες τις απελευθερωμένες περιοχές υπό τη διοίκηση ενός κεντρικού συμβουλίου με διευρυμένες εξουσίες. Ο ίδιος επιθυμούσε να έχει την στρατιωτική πολιτική ηγεσία, χωρίς χρονικό όριο με την στήριξη των αστών. «Οι πρόκριτοι δεν το αποδέχτηκαν... σύρραξη» σελ. 61. Οι πρόκριτοι, σύμφωνα με το κείμενο Α, λειτούργησαν με στενά τοπικιστικά κριτήρια προτείνοντας την αυτοδιοίκηση της Πελοποννήσου. «Η αντίθεση μεταξύ... οργάνωση του Αγώνα» σελ. 61. Συμπληρωματικά, το κείμενο Β παρουσιάζει τις επιδιώξεις του Υψηλάντη σχετικά με τη συγκρότηση του ελληνικού κράτους. Πρόθεσή του δεν ήταν να εξουδετερώσει τη δύναμη των προκρίτων, αλλά να δημιουργήσει μία συγκεντρωτική διοικητική οργάνωση για την επιτυχία της επανάστασης με κρατικά έσοδα και με πειθαρχημένο τακτικό στρατό, καθώς πίστευε ότι οι μικροί ιδιωτικοί στρατοί που υπήρχαν μέχρι τότε δρούσαν στα περιορισμένα επαρχιακά όρια της Πελοποννήσου, εδραιώνοντας το σύστημα της πολυαρχίας, της αυθαιρεσίας, του τοπικισμού και την ανάληψη της εξουσίας από τους προκρίτους και τους καπεταναίους. Πίστευε ότι με μία τέτοια δύναμη οι πρόκριτοι και οι καπεταναίοι, θα αποκόμιζαν προσωπικά οφέλη με την οικειοποίηση λαφύρων, πυρομαχικών και φόρων από τις νίκες τους εναντίον των Τούρκων, ώστε να έχουν τη δυνατότητα να καλύπτουν τη μισθοδοσία των στρατιωτικών σωμάτων τους και να προσλαμβάνουν μικροκαπεταναίους. Οι πρόκριτοι έχοντας διαφορετικές επιδιώξεις ήθελαν να είναι όλοι υπεύθυνοι για όλα, γι' αυτό απαιτούσαν, σύμφωνα με το κείμενο Α, την ίδρυση ενός αυτοδιοικούμενου συλλογικού οργάνου και όχι ενός εθνικού συμβουλίου ή μίας κεντρικής κυβέρνησης. Συγκροτήθηκαν, λοιπόν, οι πρώτες παρατάξεις.

- Δ1.β.** Σύμφωνα με το κείμενο Γ, στην Α' Εθνοσυνέλευση συμμετείχαν από τη μια μεριά οι προεστοί της Πελοποννήσου των νησιών, οι αρχιερείς και οι αντιπρόσωποι της Δυτικής και Ανατολικής Στερεάς και από την άλλη οι στρατιωτικοί αρχηγοί, που αμφισβητούσαν την εξουσία των παραπάνω. Έτσι, δημιουργήθηκε ρήγμα στις σχέσεις μεταξύ στρατιωτικών και προκρίτων. «Το «Προσωρινό Πολίτευμα»...Υψηλάντης» σελ.61. Τα παραπάνω ιστορικά στοιχεία επιβεβαιώνονται και συμπληρώνονται από το κείμενο Γ, σύμφωνα με το οποίο το Προσωρινό Πολίτευμα της Ελλάδας όριζε τη δημιουργία αντιπροσωπευτικής διακυβέρνησης, τη διάκριση των εξουσιών και τη συγκρότηση πολιτικής διοίκησης δύο σωμάτων, του Βουλευτικού και του Εκτελεστικού, τα οποία είχαν θητεία ενός έτους. Συγκεκριμένα, ο Δημήτριος Υψηλάντης εκλέχτηκε Πρόεδρος του Βουλευτικού και έτσι υποβαθμίστηκε ο ρόλος του. Παράλληλα, με τις αποφάσεις της Α' Εθνοσυνέλευσης παραγκωνίστηκε η Φιλική Εταιρεία, καθώς δεν αναφέρθηκε πουθενά το όνομά της, ενώ υιοθετήθηκε ως σύμβολο της Εθνικής Συνέλευσης η Αθηνά και όχι ο Φοίνικας, που ήταν σύμβολο της Φιλικής Εταιρείας.

ΟΡΟΣΗΜΟ